

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0131/2013

27.3.2013

*****I**

BETÆNKNING

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører for så vidt angår markedsføring af bærbare cadmiumholdige batterier og akkumulatører, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj
(COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

Ordfører: Vladko Todorov Panayotov

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
- *** Godkendelsesprocedure
- ***I Almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II Almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III Almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Proceduren afhænger af, hvilket retsgrundlag der er valgt i udkastet til retsakt)

Ændringsforslag til et udkast til retsakt

I Parlamentets ændringsforslag er ændringer i udkastet til retsakt markeret med ***fede typer og kursiv***. *Kursivering uden fede typer* er en oplysning til de tekniske tjenestegrene, som vedrører elementer i udkastet til retsakt, der foreslås rettet ved affattelsen af den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

Informationsblokken til ethvert ændringsforslag, der angår en eksisterende retsakt, som udkastet til retsakt har til formål at ændre, indeholder en tredje og en fjerde linje, hvori det er anført, hvilken eksisterende retsakt og hvilken bestemmelse heri der er berørt. Passager fra en bestemmelse i en eksisterende retsakt, som ikke er medtaget i udkastet til retsakt, men som Parlamentet ønsker at ændre, er markeret med ***fede typer***. Hvis Parlamentet ønsker, at tekst i sådanne passager skal udgå, er dette markeret med [...].

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5	
BEGRUNDELSE	17
UDTALELSE FRA RETSUDVALGET OM ANVENDELSE AF DELEGEREDE RETSAKTER.....	22
PROCEDURE	35

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer for så vidt angår markedsføring af bærbare cadmiumholdige batterier og akkumulatorer, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj (COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0136),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 192, stk. 1, og artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0087/2012),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om anvendelsen af delegerede retsakter,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 24. maj 2012¹,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 37a,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0131/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 - 2.. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

¹ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 140.

Ændringsforslag 1

Forslag til direktiv Titel

Kommissionens forslag

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører for så vidt angår markedsføring af bærbare cadmiumholdige batterier og akkumulatører, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj

Ændringsforslag

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og udtjente batterier og akkumulatører for så vidt angår markedsføring af bærbare cadmiumholdige batterier og akkumulatører, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj, **og knapcellebatterier med lavt kviksølvindhold**

Begrundelse

Selvom det går ud over rækkevidden af Kommissionens forslag, er omarbejdelsen af direktiv 2006/66/EF en mulighed for at få fjernet en undtagelse, som klart er forældet: muligheden for, at knapcellebatterier stadig kan indeholde kviksølv. En undersøgelse bestilt af EU (BIOIS 2012)¹ fremførte, at den bedste politiske mulighed set ud fra et miljømæssigt og økonomisk synspunkt er et forbud mod markedsføring af kviksølvholdige knapcellebatterier i EU med henblik på at reducere de negative miljømæssige konsekvenser af anvendelsen af kviksølv i disse produkter.

Ændringsforslag 2

Forslag til direktiv Betragtning 4

Kommissionens forslag

(4) Den eksisterende undtagelse fra den pågældende anvendelse bør gælde indtil den 31. december 2015, således at **industrien** får mulighed for at tilpasse de relevante **teknologier**.

Ændringsforslag

(4) Den eksisterende undtagelse for den pågældende anvendelse bør gælde indtil den 31. december 2015, således at **producenterne, genbrugsindustrien og forbrugerne gennem hele værdikæden** får mulighed for at tilpasse de relevante **erstatningsteknologier på samme måde i alle regioner over hele Unionen**.

¹ Undersøgelse af muligheden for at reducere kviksølvforureningen fra amalgam til dental brug og batterier, EC, DG-ENVI, 5. marts 2012, http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/pdf/Final_report_11.07.12.pdf.

Ændringsforslag 3

Forslag til direktiv Betragtning 4 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

(4a) Direktiv 2006/66/EF forbyder markedsføring af alle batterier og akkumulatorer med over 0,0005 vægtprocent kviksølv, uanset om de er indbygget i apparater eller ej. Knapcellebatterier med højst 2 vægtprocent kviksølv er dog undtaget fra dette forbud. Det er vigtigt at nedbringe risikoen for, at kviksølv slippes ud i miljøet, da knapcellebatterier let slipper uden om separat indsamling. Unionens marked for knapcellebatterier oplever allerede et skift i retning af kviksølvfri batterier. Der er nu kviksølvfri varianter tilgængelige til enhver anvendelse, og de har næsten samme præstationsparametre som batterier, der indeholder kviksølv, hvilket også bekræftes af størstedelen af industrien. Det er derfor hensigtsmæssigt at forbyde markedsføring af knapcellebatterier med over 0,0005 vægtprocent kviksølv. Som konsekvens af et sådant forbud forventes det, at lande, der eksporterer store mængder knapcellebatterier til EU-markedet, tilskyndes til at fremskynde overgangen til at fremstille kviksølvfri knapcellebatterier, hvilket kan få global indflydelse på anvendelsen af kviksølv inden for denne industrisektor.

Ændringsforslag 4

Forslag til direktiv Betragtning 6

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

(6) Med henblik på at supplere eller ændre direktiv 2006/66/EF bør Kommissionen

(6) Med henblik på at supplere eller ændre direktiv 2006/66/EF bør Kommissionen

have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til traktatens artikel 290 i henseende til bilag III for så vidt angår krav til håndtering og genvinding, kriterier for vurderingen af tilsvarende omstændigheder med hensyn til håndtering og genvinding uden for Den Europæiske Union, registrering af producenter, mærkning af kapaciteten af bærbare batterier, bilbatterier og akkumulatører og undtagelser fra mærkningskravene. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter *om en fælles metode til udregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatører til slutbrugere* i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TFEU) i henseende til bilag III for så vidt angår krav til håndtering og genvinding, kriterier for vurderingen af tilsvarende omstændigheder med hensyn til håndtering og genvinding uden for Den Europæiske Union, registrering af producenter, mærkning af kapaciteten af bærbare batterier, bilbatterier og akkumulatører og undtagelser fra mærkningskravene. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

Begrundelse

Det er vigtigt at sikre ligelige konkurrenceforhold for alle deltagere.

Ændringsforslag 5

Forslag til direktiv Betragtning 6 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

(6a) Kravene til og formatet for registreringen af producenter bør være i overensstemmelse med de regler og det format for registrering, der er fastsat i henhold til artikel 16, stk. 3, i og bilag X, del A, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)¹.

Kravene til og formatet for registreringen af producenter bør fortsat være i

overensstemmelse med de regler og det format for registrering, der er fastsat i henhold til Kommissionens beslutning af 5. august 2009 – (2009/66/EF) – om krav til registrering af batteri- og akkumulatorproducenter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EU.

¹ EUT L 197 af 24.7.2012, s. 38.

Begrundelse

Da batterier og akkumulatorer sættes ind i elektrisk og elektronisk udstyr, er det naturligt, at producentregistreringsprocessen følger samme procedure. Dette vil spare producenter tid, der kan anvendes til at organisere produktionen. Kravene til registrering af batterier blev vedtaget i en Kommissionsbeslutning i august 2009 (2009/603/EF). Der findes registreringsystemer i EU ikke kun for batterier, der er indbygget i udstyr, men også for batterier, der sælges separat. Kravene i Kommissionens beslutning 2009/603/EF bør også fortsat gælde.

Ændringsforslag 6

Forslag til direktiv Betragtning 7

Kommissionens forslag

(7) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2006/66/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til overgangsordninger for mindste indsamlingsprocenter, **en fælles metode til beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatorer til slutbrugere** samt et spørgeskema eller en formular til brug for udformningen af nationale gennemførelsesrapporter. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

Ændringsforslag

(7) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2006/66/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til overgangsordninger for mindste indsamlingsprocenter samt et spørgeskema eller en formular til brug for udformningen af nationale gennemførelsesrapporter. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

Begrundelse

Se begrundelse til betragtning 6.

Ændringsforslag 7

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. -1 (nyt)

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 3 – nr. 13 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

-1) I artikel 3 indsættes følgende nr. 13a:

**"13a)"gøre tilgængelig på markedet":
enhver levering af et batteri eller en
akkumulator med henblik på distribution,
forbrug eller anvendelse på EU-markedet
som led i forretningsvirksomhed mod eller
uden vederlag"**

Ændringsforslag 8

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. -1 a (nyt)

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 3 – nr. 14

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

-1a) Artikel 3, nr. 14, affattes således:

**"14) "markedsføring": tilgængeliggørelse
af et batteri eller en akkumulator på EU-
markedet for første gang"**

Ændringsforslag 9

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. – 1 b (nyt)

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 4 – stk. 2

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

-1b) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

"2. Forbuddet i stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på knapceller med højst 2 vægtprocent kviksølv *før den 31. december 2014.*"

Ændringsforslag 10

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. 1 a (nyt)

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 4 – stk. 4

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

1a). Artikel 4, stk. 4, udgår.

Begrundelse

Når forbuddet mod kviksølv er trådt i kraft, er der ikke behov for revision af undtagelserne for batteridrevne håndværktøjer i fremtiden.

Ændringsforslag 11

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. 1 b (nyt)

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 6 – stk. 2

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

1b) Artikel 6, stk. 2, affattes på således:

"2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at batterier og akkumulatorer, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, ikke bringes på markedet [...]."

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at batterier og akkumulatorer, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, ikke længere gøres

tilgængelige på markedet tre år efter den respektive udfasningsdato.

Batterier og akkumulatorer, som ikke opfylder kravene i dette direktiv, og som markedsføres efter de respektive udfasningsdatoer, trækkes tilbage fra markedet."

Ændringsforslag 12

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. 2

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 10 – stk. 4 – afsnit 2

Kommissionens forslag

Med gennemførelsesretsakter fastsætter Kommissionen inden den 26. september 2007 en fælles metode til beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatorer til slutbrugere. Disse gennemførelsesretsakter skal vedtages efter den undersøgelsesprocedure, der er nævnt i artikel 24, stk. 2.

Ændringsforslag

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23a med henblik på at opstille eller ændre en fælles metode til beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatorer til slutbrugere.

Begrundelse

Kommissionen beslutning 2008/763/EF fastsætter en fælles metode til beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatorer til slutbrugere. Ændringer af den fælles metode i forbindelse med almenlydige retsakter bør i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF foretages ved hjælp af delegerede retsakter.

Ændringsforslag 13

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. 2 a (nyt)

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 11

Kommissionens forslag

Ændringsforslag

2a) Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11

Fjernelse af udtjente batterier og akkumulatorer

Medlemsstaterne skal sikre, at fabrikanterne konstruerer apparater på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer uden videre kan fjernes. *Hvis de ikke kan fjernes af slutbrugeren, sikrer medlemsstaterne, at fabrikanterne udformer apparaterne på en sådan måde, at udtjente batterier og akkumulatorer let kan fjernes af fagfolk, som er uafhængige af fabrikanten.* Apparater, hvori batterier og akkumulatorer er indbyggede, ledsages af en vejledning, der viser, hvordan de kan fjernes på en sikker måde *af slutbrugeren eller af uafhængige fagfolk.* Om nødvendigt skal vejledningen også oplyse slutbrugeren om arten af det indbyggede batteri eller den indbyggede akkumulator Disse bestemmelser finder ikke anvendelse, når vedvarende elektricitetsforsyning er nødvendig af hensyn til sikkerheden eller ydeevnen eller af medicinske grunde eller for at bevare data, og en vedvarende forbindelse mellem apparatet og batteriet eller akkumulatoren derfor er krævet.

Ændringsforslag 14

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. 4

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 12 – stk. 7

Kommissionens forslag

4) Artikel 12, stk. 7, udgår.

Ændringsforslag

4) Artikel 12, stk. 7, affattes således:

"Inden Kommissionen ændrer eller supplerer bilag III, hører den de relevante berørte parter, navnlig producenter, indsamlere, genvindings- og behandlingsvirksomheder, miljø-, forbruger- og

arbejdstagersammenslutninger [...]."

Begrundelse

Opretholdelse af høringskravet i det nuværende direktiv. Ved at tage hensyn til aktørerne i "den virkelige verden" sikres det, at man anvender de bedste tilgængelige teknikker i praksis.

Ændringsforslag 15

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. 10

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 23a – stk. 2

Kommissionens forslag

2. Delegationen af beføjelser i artikel 12, stk. 6, artikel 15, stk. 3, artikel 17 og artikel 21, stk. 2 og 7, tillægges Kommissionen for en **ubegrænset** periode fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Ændringsforslag

2. Delegationen af beføjelser i **artikel 10, stk. 4**, artikel 12, stk. 6, artikel 15, stk. 3, artikel 17 og artikel 21, stk. 2 og 7, tillægges Kommissionen for en periode **på fem år** fra datoen for dette direktivs ikrafttræden. **Kommissionen udarbejder en rapport om delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for en periode af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.**

Begrundelse

De øvrige lovgivende EU-institutioner skal informeres om vedtagelsen af delegerede retsakter i Unionen og om resultaterne af disse retsakter.

Ændringsforslag 16

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. 10

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 23a – stk. 3

Kommissionens forslag

3. Delegationen af beføjelser i artikel 12, stk. 6, artikel 15, stk. 3, artikel 17 og artikel 21, stk. 2 og 7, kan når som helst tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Ændringsforslag 17

Forslag til direktiv

Artikel 1 – nr. 10

Direktiv 2006/66/EF

Artikel 23a – stk. 5

Kommissionens forslag

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 6, artikel 15, stk. 3, artikel 17 og artikel 21, stk. 2 og 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Ændringsforslag 18

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1

Ændringsforslag

3. Delegationen af beføjelser i **artikel 10, stk. 4**, artikel 12, stk. 6, artikel 15, stk. 3, artikel 17 og artikel 21, stk. 2 og 7, kan når som helst tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

Ændringsforslag

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til **artikel 10, stk. 4**, artikel 12, stk. 6, artikel 15, stk. 3, artikel 17 og artikel 21, stk. 2 og 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Kommissionens forslag

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs artikel 1, stk. 1, senest **18** måneder efter ikrafttrædelsen. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Ændringsforslag

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs artikel 1, stk. 1, **og artikel 1, stk. -1b**, senest **12** måneder efter ikrafttrædelsen. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Ændringsforslag 19

**Forslag til direktiv
Artikel 3 – overskrift**

Kommissionens forslag

Ikrafttræden

Ændringsforslag

Ikrafttræden **og konsolidering**

Ændringsforslag 20

**Forslag til direktiv
Artikel 3 – stk. 1**

Kommissionens forslag

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Ændringsforslag

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. **Der udarbejdes en konsolideret udgave af direktiv 2006/66/EF inden tre måneder efter dette direktivs ikrafttrædelsesdato.**

BEGRUNDELSE

Indledning

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF¹ forbyder markedsføring af alle bærbare batterier og akkumulatorer med over 0,002 vægtprocent kviksølv, herunder dem, der er indbygget i apparater. Der er imidlertid en undtagelse for nød- og alarmsystemer, herunder nødbelysning, medicinsk udstyr og batteridrevet håndværktøj.

Artikel 4 i direktiv 2006/66/EF kræver, at Kommissionen ser på undtagelsen for batteridrevet håndværktøj. Det nuværende forslag har til formål at ændre direktivet ved at begrænse undtagelsen for anvendelsen af cadmium i bærbare batterier og akkumulatorer, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj, til 31. december 2015. I betragtning af kadmiums miljømæssige indvirkninger er Kommissionens forslag positivt.

Slutdatoen blev fastsat af Kommissionen efter en konsekvensanalyse, der kombinerede den samfundsøkonomiske dimension og miljødimensionen af en fjernelse af NiCd-batterier i batteridrevet håndværktøj, sammenlignet med den samlede virkning af en afskaffelse af undtagelsen for cadmium over tid. Det bør bemærkes, at Kommissionens konsekvensanalyse ikke fremlægger nogen resultater fra en komparativ livscyklusvurdering for opladerne til de forskellige batterier i konklusionerne om de miljømæssige konsekvenser af de tre batterityper (NiCd-, NiMH- og lithium-ion-batterier), da den kun fokuserer på de miljømæssige konsekvenser af selve batteripakkerne. De miljømæssige indvirkninger af de tre batterityper (herunder deres laderes miljømæssige indvirkninger) som oplyses til orientering i anden del af bilag 13 til miljøkonsekvensundersøgelsen, viser, at der kan være behov for yderligere forskning og udvikling for at forbedre egenskaberne for de højt specialiserede opladere til lithium-ion-batterier, hvad angår energi, materialer og miljømæssige aftryk, i sammenligning med de allerede udviklede teknologier, der findes for NiCd- og NiMH-batterier.

Ordføreren foreslår at forlænge undtagelse for NiCd-batterier med et år mere, frem til 31. december 2016, for at give ekstra tid til, at alle økonomiske aktører gennem hele værdikæden får mulighed for at tilpasse de relevante erstatningsteknologier mere ensartet og inden for et naturligt konjunkturforløb for batteridrevet håndværktøj i alle EU-regioner.

1. Tal vedrørende batterier og markedsandele

Der anvendes tre typer genopladelige batterier i batteridrevet håndværktøj: Nikkel-kadmium (NiCd)-, nikkel-metalhydrid (NiMH)-, og lithium-ion-batterier.

Den samlede andel af NiMH i batteridrevet håndværktøj på EU-markedet er forholdsvis lav i forhold til NiCd- og lithium-ion-batteriernes andel, og de anvendes mest i de nordiske lande. Dette er årsagen til, at rapporten fokuserer på NiCd-batterier over for lithium-ion-batterier med henblik på at vurdere, hvornår det ville være passende at trække fritagelsen tilbage.

Ifølge EPTA er 40 % af alt elværktøj i 2011 batteridrevet. Ud af disse 40 %, udgøres 70 % af

¹ EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2008/103/EF (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 7-8).

lithium-ion-batterier og 27 % af NiCd-batterier (og kun 3 % af NiMH-batterier). Denne tendens er stigende til fordel for lithium-ion-batterier og faldende for NiCd-batterier, som naturligt forsvinder fra markedet.

Imidlertid ser det omvendt ud med de aktuelle tal for markedsandele i de østeuropæiske medlemsstater, og det vil derfor tage længere tid for kadmiummarkedet at forsvinde helt i denne region, hvis tingene fortsætter som nu. Branchen sælger stadig 4 mio. stykker håndværktøj med NiCd-batterier om året, hovedsageligt i Østeuropa, ud af et samlet marked på 16 millioner batteridrevne håndværktøjer om året. Faktisk er lithium-ion-batterier fortsat dyrere end NiCd-batterier, hvilket forklarer deres langsommere udbredelse i den østlige del af EU, hvor befolkningens købekraft generelt set er ringere end købekraften i de vesteuropæiske lande. Et år mere vil være en fordel for forbrugerne i forhold til gradvist at tilpasse deres præferencer til de relevante alternative teknologier, der er til rådighed på markedet i alle EU-regioner, på en mere ensartet måde.

2. Kadmium versus lithium

I alle forordninger om farlige stoffer og kemikalier (REACH, RoHS, ELV), figurerer kadmium på listen over dem, der bør undgås på grund af dets negative indvirkning på miljøet og på menneskers sundhed. Kadmium er giftigt, når den akkumuleres i miljøet og i det menneskelige legeme, da det har tendens til at lagre sig der i et ukendt tidsrum og kan forårsage ofte uoprettelige skader.

Kadmium kan slippe ud i miljøet på grund af forkert håndterede udtjente bærbare batterier. Men det er vigtigt at bemærke, at NiCd-batterier tegner sig for en meget lille procentdel af kadmiumemissionerne til atmosfæren og vandet. Forbrændingsanlæg for fast husholdningsaffald og deponering bidrager kun med 2,6 % af de samlede kadmium-luftemissioner og 2,3 % af de samlede kadmiumemissioner til vand i modsætning til emissionerne fra olie- og kulforbrænding (43,5 %) eller jern- og stålproduktion bidrag til udslip i vand (40 %) samt bidraget fra gødning og spildevandsslam¹. I sidste ende udgør det relative bidrag af kadmiumemissioner til vand og luft forårsaget af NiCd-batterier i fast husholdningsaffald kun ca. 1 % alt i alt.

Såvel forordningen om gødninger som direktivet om slam fra rensningsanlæg er gamle og bør snart revideres, men kadmium findes under alle omstændigheder i mange andre former og stoffer, som mennesker i øjeblikket stadig er udsat for, ud over i batterier til håndværktøj (såsom pigmenter, galvanisering, mikrochips og fotoceller, gødningsstoffer og lægemidler).

Endelig bør det tages med i betragtning, at kadmium fra batteridrevet håndværktøj – hvis der oprettes ordentlige indsamlingsordninger og genanvendelsessystemer – kan genanvendes 100 %, og at industrien har gjort betydelige fremskridt i forhold til at stoppe cirkuleringen af kadmium i batterier. Dette begrænser i høj grad disse risici for miljøet og for menneskers sundhed. Med tanke på muligheden for 100 % genvinding af indsamlede NiCd-batterier antyder ordføreren, at den miljø- og sundhedsmæssige risiko er beskeden og kan håndteres.

¹ EURAS endelige rapport om udtjente batteriers bidrag til metaludslippet fra kommunalt fast affald, oktober 2005.

Lithiumbatterier har mange teknologiske fordele i forhold til NiCd-batterier, hvilket forklarer deres hurtige udbredelse på markedet og deres stigende markedsandel. Lithium-ion-batterier er lettere og mere energieffektive; de besidder en høj effektudledning og en langsom selvafladning, når de ikke er i brug, og samtidig viser de ikke tegn på problemer med lagringseffekten. Men lithium-ion-batterier kan eksplodere, hvis de overophedes, eller hvis de oplades ved en for høj spænding, og de kan blive uigenkaldeligt skadet, hvis de aflades til under en vis spænding. Derudover kræver de en mere avanceret oplader, i sammenligning med NiCd-batterier, og har cirka halvt så lang levetid som NiCd-batterier (henholdsvis 4 og 8 år). Lithium-ion-batterier er i øjeblikket dyrere end NiCd-batterier, de virker ikke lige så godt ved meget lave temperaturer, og der er i øjeblikket ikke nok økonomiske incitamenter til at udvikle store genanvendelsesstrukturer for dem: råvarerne er relativt billige og tilgængelige, og mængderne af udtjente lithium-ion-batterier er ikke stor nok til at retfærdiggøre indførelsen af store genvindingsprocesser. Den forventede stigende forekomst af lithium-ion-batterier på markedet grundet det fremtidige forbud mod brugen af kadmium i batterierne kan ændre balancen og øge rentabiliteten af genvindingsprocessen for lithium-ion-batterier. Genbrug af lithium-ion-batterier er stadig under udvikling i modsætning til de allerede udviklede genvindingsteknikker for NiCd- og NiMH-batterier i EU, men den teknologiske udvikling og innovation på området kan hurtigt ændre denne situation og gøre det økonomisk rentabelt at udvikle lithium-ion-genvindingsprocesser med henblik på den stigende affaldsstrøm af lithium-ion-batterier.

Således vil en forlængelse af undtagelsen med endnu et år, indtil den 31. december 2016, muliggøre et fornuftigt kompromis, der beskytter både forbrugernes og virksomhedernes interesser gennem hele værdikæden, samtidig med at beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed sikres, og der skaffes ekstra tid til teknologisk udvikling, udveksling af bedste praksis og innovation på området.

3. Tømning af lagre og brug af reservedele

Service for produkter, som allerede er på markedet, når forbuddet træder i kraft, og især de reservedele, der fortsat kan være behov for, er et spørgsmål, der ofte bringes op.

Først og fremmest mener ordføreren, at distributører højere oppe i kæden allerede vil have forudset forbuddet mod NiCd-batterier, således at der kun bør blive små mængder af dem – om overhovedet nogen – tilbage på hylderne i det øjeblik, undtagelsen trækkes tilbage. Foranstaltninger, såsom at sikre tilgængeligheden af reservedele i en begrænset periode, efter at undtagelse fjernes, kan måske mindske den negative sociale indvirkning på slutforbrugerne, især i den ikke-professionelle sektor, som måske ikke så godt er i stand til at overkomme de omkostninger, der er forbundet med overgangen fra én teknologi til en anden. NiCd-baseret batteridrevet håndværktøj kan imidlertid let udskiftes på kort sigt – omend til en højere pris – med NiMH-baseret batteridrevet håndværktøj, da de opladere, der bruges til NiMH-batterier, kan bruges til at oplade begge typer værktøjsbatterier. På grund af de teknologier, der allerede er tilgængelige, kan den umiddelbare virkning af forbuddet således være overkommelig for slutforbrugeren. Eksistensen af denne erstatningsmulighed kan yderligere afbøde en potentiel pludselig stigning i mængden af affald fra elektronisk udstyr som følge af forbuddet mod NiCd-batterier.

De teknologiske og miljømæssige udfordringer, der kan forventes som følge af den potentielt

større mængde affald fra elektronisk udstyr på grund af nødvendigheden af pludselig at bortskaffe udstyr, som der ikke længere vil være reservedele til, kan håndteres teknisk ved hjælp af den tilgængelige NiMH-teknologi. Med hensyn til genanvendelse af udtjente batterier kan industrien drage fordel af ekstra tid til at blive i stand til at håndtere en potentiel stigning i mængden af affald fra elektronisk udstyr som følge af forbuddet mod NiCd-batterier. Genbrugsvirksomheder tager allerede skridt i den retning ved at udvikle deres kapacitet til at genbruge de stigende mængder lithium-ion- og NiMH-batterier, der forventes, når NiCd-forbuddet træder i kraft. Under alle omstændigheder bliver den europæiske lovgiver nødt til at sende et stærkt og klart budskab om, hvornår det egentlige forbud når frem til distributørerne længere nede i kæden. Med en definitiv dato i tankerne, nemlig at forbuddet skal håndhæves helt efter 31. december 2016, vil producenterne ikke blive fristet til at oversvømme markedet med en stor mængde lagervarer lige før tilbagetrækningen træder i kraft.

4. Udvidelse af anvendelsesområdet – kviksølv i knapcellebatterier

Selvom det går ud over rækkevidden af Kommissionens forslag, er et forbud mod kadmium en mulighed for at få fjernet en anden undtagelse, som virker forældet i dag: muligheden for, at knapcellebatterier stadig kan indeholde kviksølv. Den rapport, som Kommissionen bestilte fra BIOIS i 2012, viser nødvendigheden af at reducere risikoen for, at kviksølv slipper ud i miljøet, idet knapcellebatterier nemt smutter uden om de særskilte indsamlingsordninger, og dette øger risikoen for at forurene miljøet.

Da størstedelen af knapcelleproducenterne har ændret deres teknologi, er denne undtagelse ved at blive forældet, og EU-markedet for knapcellebatterier oplever allerede et skift i retning af kviksølvfri knapceller. I øjeblikket udgør de kviksølvfri knapcellebatterier ca. 39 % af EU-markedet for knapcellebatterier. Der er nu kviksølvfri varianter tilgængelige til enhver anvendelse, og de har næsten samme præstationsparametre som batterier, der indeholder kviksølv, hvilket også bekræftes af størstedelen af industrien¹.

En sådan beslutning vil også opmuntre lande, der eksporterer store mængder knapcellebatterier til EU-markedet, så som Kina, til at fremskynde overgangen til at fremstille kviksølvfri knapcellebatterier, hvilket kan få en global indflydelse på anvendelsen af kviksølv inden for denne industrisektor. Hvis denne undtagelse ikke fjernes nu, kan en ændring kun ske ved revisionen af batteridirektivet, som forudset til i 2016 – hvilket vil sige, at ca. 2,4-3,9 ton kviksølv/år, indeholdt i knapcellebatterier, fortsat vil slippe uden om de særskilte indsamlingsordninger med stor mulighed for, at miljøet forurenes. Flere stater i USA har allerede forbudt brugen af knapcellebatterier, der indeholder kviksølv.

Derfor mener ordføreren, at markedsføring af knapcellebatterier, der indeholder kviksølv, bør forbydes fra og med den 31. december 2016 med henblik på at reducere miljøbelastningen fra brugen af kviksølv i disse produkter og reducere deres bidrag til det samlede kviksølvproblem samt for at tage hensyn til den økonomiske levedygtighed.

¹ Catherine Galligan, Gregory Morose "An Investigation of Alternatives to Miniature Batteries Containing Mercury", af 17. december, 2004, udarbejdet for The Maine Department of Environmental Protection Lowell Center for Sustainable Production, University of Massachusetts Lowell.

Som konklusion foreslår ordføreren at udvide undtagelsen for NiCd-batterier med endnu et år, indtil den 31. december 2016. Med tanke på muligheden for 100 % genvinding af indsamlede NiCd-batterier antyder ordføreren, at den risikoen er beskeden og kan håndteres. En forlængelse af undtagelsen med endnu et år vil muliggøre et fornuftigt kompromis, der beskytter både forbrugernes og virksomhedernes interesser gennem hele værdikæden og samtidig sikrer beskyttelsen af miljøet og menneskers sundhed og giver noget ekstra tid til teknologisk udvikling, udveksling af bedste praksis og innovation på området.

UDTALELSE FRA RETSUDVALGET OM ANVENDELSE AF DELEGEREDE RETSAKTER

Matthias Groote
Formand
Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed

BRUXELLES

Vedr.: Udtalelse, jf. forretningsordenens artikel 37a, om anvendelse af delegerede retsakter i forbindelse med behandlingen af direktiv 2006/66/EF (markedsføring af bærbare cadmiumholdige batterier og akkumulatorer, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj) (COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

Hr. formand

Ved skrivelse af 3. december 2012 anmodede De Retsudvalget om en udtalelse om bestemmelserne i ovennævnte forslag om delegering af lovgivningsbeføjelser til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og om bestemmelserne om tildeling af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF, jf. forretningsordenens artikel 37a.

Under hensyn til udarbejdelsen af udkastet til betænkning i ENVI og tilgangen til forslaget i Rådet, som foreslår, at bestemmelserne i forslaget om vedtagelse af delegerede retsakter erstattes med bestemmelser om vedtagelse af gennemførelsesretsakter, anmoder De Retsudvalget om at undersøge Kommissionens forslag, særlig hvad angår delegeringens formål, indhold, rækkevidde og varighed og de betingelser, den er underlagt.

I – Baggrund

Hovedformålet med forslaget er at ændre direktiv 2006/66/EF (herefter benævnt "batteridirektivet") for at udvide dets forbud mod markedsføring af cadmiumholdige batterier og akkumulatorer til batteridrevet håndværktøj, men forslaget sigter også mod at bringe de bestemmelser i batteridirektivet, der fastlagde procedurer i henhold til den nu ophævede komitologiafgørelse¹, og som blev indført ved direktiv 2008/12/EF², i overensstemmelse med

¹ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23), som ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/12/EF af 11. marts 2008 om ændring af Rådets direktiv 2006/66/EØF (EUT L 76 af 19.3.2008, s. 39).

artikel 290 og 291 i TEUF¹.

Kommissionen har foreslået bestemmelser om delegerede retsakter til erstatning for bestemmelser om anvendelse af forskriftsproceduren med kontrol i fem tilfælde. Den har desuden foreslået, at en tidligere bestemmelse om anvendelse af forskriftsproceduren med kontrol og to bestemmelser om anvendelse af forskriftsproceduren bør erstattes af bestemmelser om gennemførelsesretsakter.

I en kompromistekst fra formandskabet, som er blevet fremlagt i Rådet, er det blevet foreslået, at kun én bestemmelse, som tidligere foreskrev anvendelse af forskriftsproceduren med kontrol, bør erstattes af en bestemmelse om delegerede retsakter, mens alle de øvrige syv ovennævnte bestemmelser bør foreskrive gennemførelsesretsakter.

II – Baggrunden for delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

Arbejdsgruppen vedrørende Forenkling af Konventet om Europas Fremtid anbefalede i sin endelige rapport, at fællesskabslovgivningens regelhierarki bør præciseres, ved at det så vidt muligt afgrænses, hvilke områder der falder ind under lovgivningsområdet, og ved at der tilføjes en ny kategori af lovgivning²:

"På nuværende tidspunkt findes der ikke nogen mekanisme, der giver lovgiveren mulighed for at uddelegere tekniske aspekter eller præciseringer i lovgivningen og samtidig bevare retten til at kontrollere uddelegeringen. I den nuværende situation er lovgiveren tvunget til enten at gå ned i de mindste detaljer i de bestemmelser, der vedtages, eller at overlade de mere tekniske eller detaljerede aspekter til Kommissionen, som om der var tale om gennemførelsesforanstaltninger, der er underlagt medlemsstaternes kontrol i medfør af bestemmelserne i artikel 202 i TEF."

Gruppen foreslog derfor at indføre "delegerede retsakter", der udbygger de nærmere detaljer eller tilpasser visse elementer i retsaktens indeni for rammerne af en bemyndigelse, der er fastsat af lovgiveren, og "gennemførelsesretsakter", der iværksætter lovgivningsmæssige retsakter. For delegerede retsakter tilkommer det lovgiveren at bestemme, om og i hvilket omfang det er nødvendigt på EU-plan at vedtage retsakter, der iværksætter lovgivningsmæssige retsakter og/eller delegerede retsakter, samt i givet fald den komitologimekanisme (art. 202 i TEF), der skal ledsage vedtagelsen af disse retsakter. Lovgivningsmæssige retsakter blev derfor af gruppen defineret som retsakter, der vedtages direkte på grundlag af traktaten og indeholder de *væsentlige elementer* og de *grundlæggende politiske valg* på et bestemt område. Delegeringen kan gå fra regulering af tekniske aspekter eller nærmere detaljer, der supplerer eller udbygger en retsakt, til senere tilpasning af visse elementer i selve den lovgivningsmæssige retsakt. Gruppen fandt dog, at det, hvis det blev

¹ Artikel 290 i TEUF er selveffektuerende, men reglerne og de generelle principper vedrørende artikel 291 i TEUF er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

² Arbejdsgruppe IX vedrørende Forenkling, endelig rapport af 29. november 2002, s. 8-12.

besluttet at indføre den nye kategori med delegerede retsakter, kunne overvejes at lette nogle af komitologiprocedurerne, men den bemærkede, at en eventuel ændring af dem ikke ville høre direkte under traktaten, men under den afledte ret.

Disse forslag førte til forslag om bestemmelser om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i udkastet til en traktat om en forfatning for Europa. De pågældende bestemmelser overlevede i sidste ende næsten uberørt i Lissabontraktaten: artikel 290 og 291 i TEUF.

Artikel 290 i TEUF bestemmer følgende (fremhævelse tilføjet):

"1. Kommissionen kan i en lovgivningsmæssig retsakt få delegeret beføjelse til at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt.

De lovgivningsmæssige retsakter afgrænser udtrykkeligt delegationens formål, indhold, omfang og varighed. De væsentlige bestemmelser på et område er forbeholdt den lovgivningsmæssige retsakt og kan derfor ikke være omfattet af delegation.

2. De lovgivningsmæssige retsakter fastlægger udtrykkeligt de betingelser, der gælder for delegationen, og som kan være følgende:

a) Europa-Parlamentet eller Rådet kan beslutte at tilbagekalde delegationen

b) den delegerede retsakt kan kun træde i kraft, hvis Europa-Parlamentet eller Rådet ikke gør indsigelse inden for den frist, der er fastsat i den lovgivningsmæssige retsakt.

I de tilfælde, der er nævnt i litra a) og b), træffer Europa-Parlamentet afgørelse med et flertal af medlemmernes stemmer, og Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Adjektivet "delegeret" eller "delegerede" indsættes i de delegerede retsaktens overskrift."

Artikel 291 i TEUF bestemmer følgende (fremhævelse tilføjet):

"1. Medlemsstaterne træffer alle de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre Unionens juridisk bindende retsakter.

2. Når ensartede betingelser for gennemførelse af Unionens juridisk bindende retsakter er nødvendige, tildeler disse retsakter Kommissionen eller – i specifikke behørigt begrundede tilfælde samt i de tilfælde, der er fastsat i artikel 24 og 26 i traktaten om Den Europæiske Union – Rådet gennemførelsesbeføjelser.

3. Med henblik på stk. 2 fastsætter Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure på forhånd generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

4. Orddelen "gennemførelses-" eller ordene "om gennemførelse af" indsættes i gennemførelsesretsakternes overskrift."

Det skal bemærkes, at artikel 290 i TEUF, i modsætning til artikel 291 om gennemførelsesforanstaltninger, ikke indeholder et retsgrundlag for vedtagelse af en horisontal retsakt – den ovennævnte forordning om gennemførelsesretsakter i relation til artikel 291 i TEUF – der fastlægger generelle regler og principper for delegerationer af beføjelser. Disse betingelser skal derfor fastlægges i hver enkelt basisretsakt.

Erklæring nr. 39 til TEUF om finansielle tjenesteydelser har følgende ordlyd:

"Erklæring ad artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

Konferencen tager til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover agter at søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser."

Som forberedelse til den praktiske gennemførelse af artikel 290 i TEUF vedtog Retsudvalget den 23. marts 2010 en ikke-lovgivningsmæssig initiativbetænkning om beføjelse til delegation af lovgivning, ordfører József Szájer¹. Følgende er uddrag fra begrundelsen i betænkningen, hvori der redegøres for baggrunden for afgrænsningen mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter:

"Det er logisk, at det bør være forbeholdt lovgiveren at føre kontrol med udøvelsen af de beføjelser, lovgiveren har uddelegeret. Desuden ville enhver anden form for kontrol udøvet af andre end lovgiveren i sig selv være i strid med artikel 290 i TEUF. Navnlig har medlemsstaterne – og så meget desto mere udvalg bestående af eksperter fra medlemsstaterne – ingen rolle at spille på dette område.

[...]

Det er uomtvistet, at det primært er medlemsstaterne, der er ansvarlige for gennemførelsen af EU-retten. Dette fremgår klart af EU-traktatens artikel 4, stk. 3, andet afsnit (tidl. EF-traktatens

¹ Betænkning om beføjelse til delegation af lovgivning (A7-0110/2010).

artikel 10 – "Medlemsstaterne træffer alle (...) foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af traktaterne"), og af selve artikel 291 i TEUF ("Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre Unionens juridisk bindende retsakter"). Dette var også tilfældet før Lissabontraktatens ikrafttræden.

Når lovgiveren imidlertid finder, at ensartede betingelser for gennemførelse af Unionens juridisk bindende retsakter er nødvendige, er der brug for et stykke sekundær lovgivning (det være sig en lovgivningsmæssig retsakt eller ej), der bemyndiger Kommissionen til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger. Artikel 291 i TEUF, som ligger i umiddelbar forlængelse af "komitologiordningerne" på grundlag af EF-traktatens artikel 202, giver grundlag for, at Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, idet Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser i et vist omfang kontrolleres af medlemsstaterne¹. Da det primært er medlemsstaterne, der har ansvaret for gennemførelsen, er det naturligt, at artikel 291 nævner dem og ikke lovgiveren. Der er ingen grundlæggende begrebsmæssig forskel mellem det tidligere system baseret på EF-traktatens artikel 202 og det fremtidige system baseret på artikel 291 i TEUF.

Det er klart, at det er lovgiveren, der fastlægger betingelserne for udøvelsen af sådanne gennemførelsesbeføjelser. Det haster med at få skabt nye retlige rammer for gennemførelsesretsakter, da den nuværende "komitologiafgørelse" delvis er uforenelig med den nye ordning i henhold til artikel 291 i TEUF."

Beslutningen, som blev endeligt vedtaget på plenarmødet den 5. maj 2010, indeholder følgende tre afsluttende punkter²:

"18. opfordrer indtrængende Kommissionen til som et højt prioriteret anliggende at fremsætte de lovgivningsforslag, der er nødvendige for at tilpasse den gældende EU-ret til artikel 290 og 291 i TEUF; mener i relation til artikel 290 i TEUF, at denne tilpasning ikke bør begrænses til de foranstaltninger, der tidligere blev behandlet efter forskriftsproceduren med kontrol, men bør omfatte alle relevante generelle foranstaltninger, uanset hvilken beslutnings- eller komitologiprocedure der gjaldt for dem forud for Lissabontraktatens ikrafttræden;

¹ Lovgiveren skal imidlertid ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure vedtage generelle regler og principper for medlemsstaternes kontrol – artikel 291, stk. 3, i TEUF.

² Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om beføjelse til delegation af lovgivning, P7_TA(2010)0127.

19. kræver, at den gældende EU-ret tilpasses med højeste prioritet inden for politikområder, der før Lissabontraktatens ikrafttræden blev reguleret uden Parlamentets medbestemmelse; opfordrer i den forbindelse til en vurdering i hvert enkelt tilfælde for at sikre, at især alle egnede generelle foranstaltninger, der hidtil blev vedtaget i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i [komitologiafgørelsen], defineres som delegerede retsakter;
20. mener, at der med henblik på at opretholde lovgiverens beføjelser fuldt ud bør lægges særlig vægt på en relativ anvendelse af artikel 290 og 291 i TEUF og på de praktiske konsekvenser af, at der er adgang til både den ene og den anden artikel, det være sig i forbindelse med den ovennævnte tilpasning eller i forbindelse med andre forslag i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure; insisterer på, at medlovgiverne har beføjelser til at beslutte, at tidligere vedtagne sager i henhold til forskriftsproceduren med kontrol kan vedtages i henhold til enten artikel 290 i TEUF eller den almindelige lovgivningsprocedure;"

Med henblik på den praktiske anvendelse af artikel 290 i TEUF nåede man i april 2011 frem til en fælles forståelse¹ mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Den fastlægger de praktiske foranstaltninger og aftalte præciseringer og præferencer i forbindelse med delegation af lovgivningsbeføjelser. Det giver en vis vejledning og nogle standardformuleringer for definitionen af en delegations formål, indhold, omfang og varighed, men den nævner intet om afgrænsningen mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

Desuden er Europa-Parlamentets forretningsorden blevet ændret gennem tilføjelse af en ny artikel 37a, der har følgende ordlyd:

"Delegation af lovgivningsmæssige beføjelser

1. Når Parlamentet behandler et forslag til en lovgivningsmæssig retsakt, der delegerer beføjelser til Kommissionen, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, undersøger Parlamentet navnlig delegationens formål, indhold, omfang og varighed og de betingelser, der gælder for delegationen.
2. Det korresponderende udvalg kan til enhver tid anmode om en udtalelse fra det udvalg, der er kompetent med hensyn til fortolkning og anvendelse af EU-retten.
3. Det udvalg, der er kompetent med hensyn til fortolkning og anvendelse af EU-retten, kan desuden på eget initiativ behandle spørgsmål vedrørende delegation af lovgivningsmæssige

¹ Fælles forståelse om delegerede retsakter, godkendt den 3. marts 2011 af Formandskonferencen.

beføjelser. Det underretter i så fald det kompetente udvalg herom."

III – Parlamentets holdning til delegation af lovgivningsmæssige beføjelser

Afgrænsningen mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter har været genstand for en del polemik i en række lovgivningsprocedurer efter Lissabontraktatens ikrafttræden. Rådet har insisteret på at bruge gennemførelsesretsakter for bedre at kunne påvirke forberedelsesfasen for sådanne retsakter gennem de eksperter fra medlemsstaterne, der sidder i de relevante udvalg i henhold til forordningen om gennemførelsesretsakter. Nationale eksperter har ingen formel rolle i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter. Desuden er Parlamentets rolle, indflydelse og beføjelser langt større, når det gælder delegerede retsakter, idet det som sine stærkeste værktøjer har mulighed for at gøre indsigelse mod et forslag til delegeret retsakt og tilbagekalde en delegation. Når det gælder gennemførelsesretsakter, er Parlamentets beføjelser begrænset til en ret til indsigelse, og Kommissionen kan vedtage en foreslået gennemførelsesretsakt, selv om Parlamentet gør indsigelse.

Valget af den rigtige retsakt har store konsekvenser, ikke alene for Parlamentets mulighed for at udøve sin kontrolbeføjelse, men også for gyldigheden af selve retsakten. Kommissionens formand har i en skrivelse til Parlamentets formand understreget, at afgrænsningen mellem gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter ikke er et spørgsmål om et politisk valg, og at udgangspunktet for enhver analyse derfor må være de retlige kriterier i artikel 290 og 291 i TEUF¹. Kommissionen har derfor anmodet Domstolen om at afklare spørgsmålet om afgrænsningen i en sag, hvor den finder, at man har valgt den forkerte form for retsakt².

For at få fastlagt en horisontal politisk holdning til spørgsmålet om delegerede retsakter for at beskytte Parlamentets beføjelser og undgå yderligere risiko for søgsmål og risikoen for annullation af retsakter med et forkert valg af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, godkendte Formandskonferencen i 2012 følgende strategi med fire punkter med henblik på at sikre, at Parlamentet er i stand til at udøve sine beføjelser i henhold til Lissabontraktaten fuldt ud³:

1. Valg af den rigtige retsakt
2. Styrkelse af medlemsstaternes rolle i den forberedende fase af delegerede retsakter
3. Medtagelse i basisretsakten ("fælles beslutningsprocedure")
4. Vedtagelse af Parlamentets holdning uden en aftale ved førstebehandlingen.

¹ Skrivelse af 3. februar 2012 fra formand Barroso til formand Schulz.

² Den 19. september 2012 anlagde Kommissionen sag mod Parlamentet og Rådet ved EU-Domstolen med påstand om annullation af en artikel i forordningen om biocidholdige produkter, hvorefter vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af gebyrer til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) skal ske ved en gennemførelsesretsakt og ikke ved en delegeret retsakt. Kommissionen gør gældende, at en sådan retsakt – eftersom den pågældende artikel har til formål at udbygge visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt, og under hensyn til delegationens karakter og formålet med den retsakt, der skal vedtages i henhold til de pågældende beføjelser – bør vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 290 i TEUF og ikke efter procedurerne i artikel 291 i TEUF. Sag C-427/12 (Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union).

³ "Political guidelines on a horizontal approach within Parliament on dealing with delegated acts" (skrivelse af 19. april 2012 fra Udvalgsformandskonferencen til Parlamentets formand).

Som et sidste skridt indgår det i denne strategi, at man, hvis det ikke er muligt at få medtaget delegerede retsakter i et bestemt dossier, selv om det er blevet fastslået, at dette burde ske, vil nægte at forelægge dossieret for plenarforsamlingen i den pågældende form, hvorefter det bliver nødvendigt med yderligere horisontale forhandlinger med Rådet.

IV – Analyse

Da der ikke findes retspraksis fra Domstolen om spørgsmålet om afgrænsningen mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, må udgangspunktet for enhver analyse være selve traktatens ordlyd. Artikel 290 i TEUF giver kun mulighed for delegation af lovgivningsbeføjelser til vedtagelse af "almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt" (fremhævelse tilføjet).

For at undersøge, om disse kriterier er opfyldt her, er det nødvendigt at undersøge karakteren af de pågældende beføjelser i hvert enkelt konkret tilfælde.

Artikel 1, nr. 2, om overgangsordninger for mindste indsamlingsprocenter

Denne bestemmelse vedrører artikel 10, stk. 4, første afsnit, i batteridirektivet, hvorefter der i henhold til direktiv 2008/12/EF skulle vedtages overgangsordninger for mindste indsamlingsprocenter for batterier og akkumulatører efter forskriftsproceduren i artikel 5 i komitologiafgørelsen.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, litra c), i forordningen om gennemførelsesretsakter, at hvis der i en basisretsakt, der er vedtaget inden denne forordnings ikrafttræden, henvises til artikel 5 i komitologiafgørelsen, medfører dette, at undersøgelsesproceduren i artikel 5 i denne forordning finder anvendelse.

Den foreslåede ændring til gennemførelsesretsakter i dette tilfælde er derfor korrekt.

Artikel 1, nr. 2, om en fælles metode for beregning af det årlige salg

Denne bestemmelse vedrører artikel 10, stk. 4, andet afsnit, i batteridirektivet, hvorefter der i henhold til direktiv 2008/12/EF, under anvendelse af forskriftsproceduren med kontrol, skulle fastlægges en fælles metode for beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatører til slutbrugere med henblik på at kontrollere, hvor stor en del af affaldet der blev indsamlet. Det hed videre i bestemmelsen, at denne foranstaltning havde "*til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det*".

Bestemmelsen er almenlydig, da beregningen af salget "*finder anvendelse på objektive bestemte situationer*"¹. Det giver yderligere støtte til denne konklusion, at der står "fælles" foran ordene "metode for beregning".

I den oprindelige bestemmelse hed det endvidere, at den foranstaltning, der skulle træffes, havde til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser ved at supplere direktivet. Denne

¹ Jf. sag C-263/02, *Kommissionen mod Jégo-Quéré*, Sml. 2004 I s. 3425, præmis 43.

bestemmelse kan derfor kun tilpasses ved at foreskrive vedtagelse af delegerede retsakter.

Den foreslåede ændring til gennemførelsesretsakter i dette tilfælde er derfor **forkert**, og bestemmelsen skal gøres til genstand for en delegation i henhold til artikel 290 i TEUF.

Artikel 1, nr. 3, om tilpasning eller supplering af bilag III af hensyn til tekniske eller videnskabelige fremskridt

Denne bestemmelse vedrører artikel 12, stk. 6, i batteridirektivet, hvorefter bilag III i batteridirektivet (om detaljerede krav vedrørende behandling og genvinding) i henhold til direktiv 2008/12/EF skulle tilpasses eller suppleres efter forskriftsproceduren med kontrol som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling. Det hed endvidere i bestemmelsen, at disse foranstaltninger havde *"til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det"*.

Denne bestemmelse er almenyldig, da tekniske eller videnskabelige fremskridt i relation til krav vedrørende behandling og genvinding af batterier og akkumulatører *"ved deres abstrakte indhold [er] rettet til ikke nærmere specificerede grupper af personer og finder anvendelse på objektivt bestemte situationer"*¹.

I den oprindelige bestemmelse hed det endvidere, at de foranstaltninger, der skulle træffes, havde til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser ved at supplere direktivet. Denne bestemmelse kan derfor kun tilpasses ved at foreskrive vedtagelse af delegerede retsakter.

Den foreslåede ændring til delegerede retsakter i dette tilfælde er derfor korrekt.

Artikel 1, nr. 5, om detaljerede regler til supplering af kriterierne for vurderingen af tilsvarende omstændigheder uden for Unionen

Denne bestemmelse vedrører artikel 15, stk. 3, i batteridirektivet, hvorefter der i henhold til direktiv 2008/12/EF skulle vedtages detaljerede regler for vurderingen af tilsvarende omstændigheder ved genvinding uden for Unionen, i forbindelse med eksport, efter forskriftsproceduren med kontrol. Det hed endvidere i bestemmelsen, at disse foranstaltninger havde *"til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det"*.

Denne bestemmelse er almenyldig, da regler for vurderingen af tilsvarende omstændigheder ved genvinding i forbindelse med batterier og akkumulatører *"ved deres abstrakte indhold [er] rettet til ikke nærmere specificerede grupper af personer og finder anvendelse på objektivt bestemte situationer"*.

I den oprindelige bestemmelse hed det endvidere, at de foranstaltninger, der skulle træffes, havde til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser ved at supplere direktivet. Denne bestemmelse kan derfor kun tilpasses ved at foreskrive vedtagelse af delegerede retsakter.

Det kan i øvrigt bemærkes, at Parlamentet i de igangværende procedurer vedrørende regnskabsdirektivet og forordningen og direktivet om databeskyttelse har indtaget den

¹ Ibid.

holdning, at konstatering af ækvivalens i tredjelande kun kan gøres til genstand for en delegation af lovgivningsbeføjelser og intet har at gøre med ensartede betingelser for gennemførelse.

Den foreslåede ændring til delegerede retsakter i dette tilfælde er derfor korrekt.

Artikel 1, nr. 6, om kravene om registrering af producenter

Denne bestemmelse vedrører artikel 17 i batteridirektivet, hvorefter de proceduremæssige krav til registreringen af producenter i henhold til direktiv 2008/12/EF skulle vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol. Det hed endvidere i bestemmelsen, at disse foranstaltninger havde "*til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det*".

Denne bestemmelse er almen gyldig, da den "*ved [sit] abstrakte indhold [er] rettet til ikke nærmere specificerede grupper af personer og finder anvendelse på objektive bestemte situationer*".

I den oprindelige bestemmelse hed det endvidere, at de omhandlede krav havde til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser ved at supplere direktivet. Denne bestemmelse kan derfor kun tilpasses ved at foreskrive vedtagelse af delegerede retsakter.

Den foreslåede ændring til delegerede retsakter i dette tilfælde er derfor korrekt.

Artikel 1, nr. 8, litra a), om detaljerede regler til supplerende af kapacitetsmærkningen

Denne bestemmelse vedrører artikel 21, stk. 2, i batteridirektivet, hvorefter der i henhold til direktiv 2008/12/EF skulle vedtages detaljerede regler, der sikrer, at kapacitetsmærkningen er synlig, let læselig og uudslettelig, efter forskriftsproceduren med kontrol. Det hed endvidere i bestemmelsen, at disse foranstaltninger havde "*til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det*".

Denne bestemmelse er almen gyldig, da den "*ved [sit] abstrakte indhold [er] rettet til ikke nærmere specificerede grupper af personer og finder anvendelse på objektive bestemte situationer*".

I den oprindelige bestemmelse hed det endvidere, at de foranstaltninger, der skulle træffes, havde til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser ved at supplere direktivet. Denne bestemmelse kan derfor kun tilpasses ved at foreskrive vedtagelse af delegerede retsakter.

Den foreslåede ændring til delegerede retsakter i dette tilfælde er derfor korrekt.

Artikel 1, nr. 8, litra b), om fravigelse af mærkningskravene

Denne bestemmelse vedrører artikel 21, stk. 7, i batteridirektivet, hvorefter fravigelser af mærkningskravene i artikel 21 i henhold til direktiv 2008/12/EF skulle vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol. Det hed endvidere i bestemmelsen, at disse foranstaltninger havde "*til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det*".

Denne bestemmelse er almen gyldig, da den "*ved [sit] abstrakte indhold [er] rettet til ikke nærmere specificerede grupper af personer og finder anvendelse på objektivt bestemte situationer*".

I den oprindelige bestemmelse hed det endvidere, at de foranstaltninger, der skulle træffes, havde til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser ved at supplere direktivet. Denne bestemmelse kan derfor kun tilpasses ved at foreskrive vedtagelse af delegerede retsakter.

Den foreslåede ændring til delegerede retsakter i dette tilfælde er derfor korrekt.

Artikel 1, nr. 9, om et spørgeskema til medlemsstaterne med henblik på rapportering

Denne bestemmelse vedrører artikel 22, stk. 2, i batteridirektivet, hvorefter der i henhold til direktiv 2008/12/EF skulle udformes et spørgeskema eller en formular efter forskriftsproceduren i artikel 5 i komitologiafgørelsen, som skulle danne grundlag for de rapporter om gennemførelsen af direktivet, som medlemsstaterne skal indsende hvert tredje år.

Det fremgår af artikel 13, stk. 1, litra c), i forordningen om gennemførelsesretsakter, at hvis der i en basisretsakt, der er vedtaget inden denne forordnings ikrafttræden, henvises til artikel 5 i komitologiafgørelsen, medfører dette, at undersøgelsesproceduren i artikel 5 i denne forordning finder anvendelse.

Den foreslåede ændring til gennemførelsesretsakter i dette tilfælde er derfor korrekt.

De foreslåede delegationers formål, indhold, omfang og varighed

Hvad angår de foreslåede delegationers formål, indhold, omfang og varighed er der ingen ændringer i forhold til batteridirektivet, hvor der blev henvist til komitologiafgørelsen, under hensyntagen til, at de foreslåede ændringer har til formål at tilpasse direktivet til artikel 290-291 i TEUF. De foreslåede ændringer er derfor proceduremæssige og ikke materielle og berører ikke formålet, indholdet og omfanget.

Ændringsforslag 12 i ENVI's udkast til betænkning går ud på at ændre forslaget artikel 1, nr. 2, om en fælles metode til beregning af det årlige salg ved at foreskrive vedtagelse af delegerede retsakter i stedet for gennemførelsesretsakter. Dette er en proceduremæssig ændring og berører ikke den foreslåede delegations formål, indhold og omfang i forhold til den tidligere situation i henhold til komitologiafgørelsen.

Med hensyn til varigheden af de foreslåede delegationer indsættes der ved Kommissionens forslag en ny artikel 23a med overskriften "Udøvelse af de delegerede beføjelser", som er i overensstemmelse med modellen "artikel a" og "valgmulighed 1" i den fælles forståelse. I henhold hertil er delegationen af ubegrænset varighed, og der gælder en frist på 2+2 måneder for indsigelser fra Europa-Parlamentet eller Rådet.

Ændringsforslag 14 i ENVI's udkast til betænkning går ud på at ændre "valgmulighed 1" til "valgmulighed 2" i den fælles forståelse og fastsætte delegationsperioder på 5 år, hvorved Kommissionen skal aflægge rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder

inden udløbet af en femårsperiode, som forlænges stiltiende, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

Denne foreslåede ændring ligger klart inden for rammerne af lovgiverens beføjelser og giver en yderligere fordel i form af en regelmæssig kontrol af delegationerne.

Rådets kompromistekst

Den 14. september 2012 fremlagde det cypriotiske formandskab en kompromistekst om forslaget¹. I denne tekst fastholdes delegerede retsakter for artikel 1, nr. 8, litra b), om fravigelse fra mærkningskravene, men der foreskrives gennemførelsesretsakter i alle de andre relevante bestemmelser, der er behandlet ovenfor.

V – Konklusion og henstilling

På mødet den 21. februar 2013 vedtog Retsudvalget enstemmigt følgende udtalelse²:

På baggrund af det ovenfor anførte er Retsudvalget af den opfattelse, at Kommissionens forslag – med undtagelse af forslagens artikel 1, nr. 2, der vedrører en fælles metode for beregning af det årlige salg, og som skal foreskrive delegerede retsakter i stedet for gennemførelsesretsakter – er korrekt for så vidt angår tilpasningen til komitologibestemmelserne i batteridirektivet til artikel 290 og 291 i TEUF. Det står lovgiveren frit for at vælge "valgmulighed 2" i den fælles forståelse med hensyn til delegationens varighed.

I lyset af de politiske retningslinjer, der er godkendt af Formandskonferencen, og da kriterierne i artikel 290 i TEUF klart er opfyldt i relation til den fælles metode i artikel 1, nr. 2), i forslaget, bør Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed insistere på delegerede retsakter for denne bestemmelses vedkommende, og det bør støtte den af Kommissionen foreslåede tilpasning for de øvrige relevante bestemmelses vedkommende. Hvis Rådet fastholder sin kompromistekst og den holdning, at der i større udstrækning bør anvendes gennemførelsesretsakter, bør udvalget meddele Rådet, at dossieret ikke vil blive forelagt for plenarforsamlingen i den pågældende form, og hvis Rådet stadig står fast, bør udvalget henstille til, at Europa-Parlamentets holdning vedtages uden en aftale ved førstebehandlingen.

¹ Rådsdokument nr. 13763/12.

² Til stede ved den endelige afstemning: Evelyn Regner (formand), Raffaele Baldassarre (næstformand), Françoise Castex (næstformand), Francesco Enrico Speroni (ordfører), Luigi Berlinguer, Piotr Borys, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Bernhard Rapkay, József Szájer, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka.

Med venlig hilsen

Klaus-Heiner Lehne

PROCEDURE

Titel	Ændring af direktiv 2006/66/EF (markedsføring af bærbare cadmiumholdige batterier og akkumulatører, der er beregnet til anvendelse i batteridrevet håndværktøj)		
Referencer	COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD)		
Dato for høring af EP	26.3.2012		
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	ENVI 18.4.2012		
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	ITRE 18.4.2012	IMCO 13.12.2012	JURI 18.4.2012
Ingen udtalelse Dato for afgørelse	ITRE 23.4.2012	IMCO 25.4.2012	JURI 25.4.2012
Ordfører Dato for valg	Vladko Todorov Panayotov 25.5.2012		
Behandling i udvalg	28.11.2012	19.2.2013	
Dato for vedtagelse	20.3.2013		
Resultat af den endelige afstemning	+: -: 0:	48 0 2	
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonia Parvanova, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Minodora Cliveti, Julie Girling, Philippe Juvin, Jiří Maštálka, James Nicholson, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Rebecca Taylor, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Ioan Enciu		
Dato for indgivelse	28.3.2013		